

handlingerne over den, for at vi snarest muligt kunne komme saavidt, at der kan blive medsat et Udvalg.

Winther: Det er ogsaa min Overbeviisning, at Sagen er bedst tjent med, at Enhver, der har Noget at sige med Hensyn til den, udtaler sig saa kort som muligt, og jeg skal derfor vise, at jeg er istand til at fatte mig kort og bestemt. Jeg skal for det Første fuldkommen villig anerkjende, at dette Lovforslag har afskillige gode Sider; det vilde saaledes have den gode Side, at det, hvis det fra Rigsdagen skulde blive et endeligt Forslag, som jeg imidlertid ikke er vis paa, vilde have den Indflydelse paa mig, at jeg kom til at blive en Tilhænger af Tverbanen, thi Tverbanen som den er, fastholdt med alle dertil hørende Bestemmelser, vilde efter min Formening være langt at foretrække for det, der her foreligger; men jeg vil haabe, at de Udtryk, som forekom i den ærede Ministers Foredrag, at Lovforslaget foreligger som en foreløbig Overenskomst mellem Entreprenøren og ham, ere at forstaae saaledes, at det endnu er muligt, deri at foretage Forandringer, og under denne Forudsætning er jeg ogsaa af den Mening, at der ikke kan være noget Dieblis, i hvilket man snarere fra alle Sider maatte være stemt til at komme hinanden imøde end netop i dette. Lad os see, hvorledes Sagen stiller sig for de Partier, der ere interesserede i den. Paa den ene Side er der den høitærede Regjering. Det er ganske vist, at der er visse ubehagelige Spørgsmaal, som fjernes, hvis man kunde komme til en Overenskomst i denne Sag. Hvad dernæst angaaer de Herrer, der holde paa en Østjyskbanen, da er det jo ganske vist, at de i høi Grad samstemme med Regjeringen, og at de altsaa med den maa have en fælles Interesse med Hensyn til det, jeg nylig omtalte. Jeg skal dernæst gjøre opmærksom paa, at de, der holde paa en Bane langt inde i Landet, ere i det uheldige Tilfælde, at Regjeringen har viist dem saa lidt Sympathi, uagtet de Bøta, der fremkom ifjor, at den ikke engang har ladet undersøge den Baneretning, som laae for i et Forslag, der fik 46 Stemmer for sig og 46 imod sig, men har overladt det til Englænderne at

undersøge denne Strækning og derved sat os i den uheldige Stilling, at vi med Bestemthed ikke kunne imødegaae en Yttring som den, der er kommen fra den engelske Entreprenørs Side, at det skulde være den dyreste af de 3 Baner. Det er altsaa ganske vist, at vi, der ville denne Bane, lide under et vist Tryk derved, at vi ikke have Regjeringens Sympathie for os; men det er ogsaa Noget, som maa stemme os til Eftergivenesshed. Endnu staaer tilbage den engelske Entreprenør; jeg troer ikke, der kan være nogen Tvivl om, at han ikke kan have Noget imod at blive fri for den Concession, han nu engang er kommen ind paa og har overtaget med Hensyn til Tverbanen, naar Contracten ikke faaer Lov til at blive forandret saaledes, som en tidligere Minister har haft ifinde at søge den forandret, nemlig at tage de Bestemmelser bort deri, som ere til Stude for ham, men gavnlige for os. Jeg troer derfor, at der fra alle Parters Side er al Grund til Eftergivenesshed og Imødekommen, og jeg antager, at det derfor vil være muligt, at der her i Thinget kunde findes et Fleertal, som ønskede at faae denne Sag endt og faae den endt saaledes, at den ikke skal efterlade en giftig Braad i deres Sjæl, som blive overvundne (Munterhed). Ja, det forekommer mig at være det Æsttelige; de Herrer have maaffee en anden Mening derom end jeg. Jeg anseer det ikke ønskeligt, naar en saa vigtig og saa dybt indgribende Sag afgjøres, at det da staaer som en Afgjørelse, der er steet ved et Parti, som i Dieblisset har haft Magten; det forekommer mig at være ønskeligt og vigtigt, at Afgjørelsen steer ved gjensidig Indvømmelse; thi saa bliver — vel ikke Alle tilfredse, men Ingen absolut utilfreds, og man vil da bedre finde sig i at bære de Opoffrelser, der ville komme til at tynge paa Landet i Anledning af et saa omfattende Foretagende. Den ærede Rigsdagsmand for Hjørring Amts 2den Valgfreds (Fischer) udtalte sig ogsaa meget forsonligt og var vel tilfreds med, at hans forsonlige Sindelag havde fundet Opfyldelse i hvad Regjeringen foreslaaer. Derfor taler jeg ham ikke, thi efter min Overbeviisning har han faaet, hvad han ønskede sig (En Stemme: Beile!) Ja, han har maaffee maattet undvære